

Sygn. akt I ACa 192/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Bogdan Radomski
Sędzia:	SA Jerzy Nawrocki
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Protokolant	sekr.sądowy Agnieszka Pawlikowska

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko R. Ś.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 27 grudnia 2012 r., sygn. akt IX GC 44/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego R. Ś. na rzecz powoda Z. G. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 192/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 grudnia 2012r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanego R. Ś. na rzecz powoda Z. G. kwotę 177.013,80zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

Obie strony prowadzą działalność gospodarczą. Pozwany zaoferował powodowi pomoc w organizacji parku maszynowego rezultatem czego było nabycie przez powoda kilku urządzeń pochodzących z początku lat 90-tych. W styczniu 2009r. pozwany złożył powodowi ofertę zakupu automatu (...) z roku 2003, który w 2004r. był jedynie testowany, a wcielony do produkcji w 2005r.. Urządzenie miało pochodzić ze (...)z likwidowanego zakładu przemysłowego. Powód był zainteresowany ofertą ponieważ maszyna miała być najnowsza z tych jakie posiadał. Nadto planował rozpoczęcie we współpracy z W. R. nowej specjalistycznej produkcji, dla celów której poszukiwał maszyny

nie tylko sprawnej technicznie ale również precyzyjnej. Strony ustaliły cenę na 38.000 euro, którą powód wpłacił pozwanemu w formie zaliczek w dniach 2, 12 i 19 lutego 2009r.

W dniu 11 marca 2009r. do siedziby powoda przyjechał transport z urządzeniem – automatem (...). Okazało się jednak, że maszyna pochodzi z 1991r., a jej stan techniczny jest bardzo zły. Powód ocenił, że nie nadaje się ona do jego celów, a zapłacona cena jest całkowicie nieadekwatna do jej faktycznej wartości. Pomimo wielokrotnych prób nie udało mu się skontaktować osobiście z pozwanym, który nie odbierał telefonów. Kierowca po skontaktowaniu się ze spedytorem i pozwanym przekazał informację, iż otrzymał polecenie przewiezienia maszyny do magazynu (...) w S..

W dniu 24 marca 2009r. pozwany wezwał powoda do odebrania maszyny z zagrożeniem obciążenia go kosztami składowania, w odpowiedzi na co powód w dniu 3 kwietnia 2009r. zażądał zwrotu zapłaconej ceny. Kolejne wezwanie skierował do pozwanego w dniu 18 stycznia 2011r. składając jednocześnie oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży z powodu wadliwości rzeczy.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo jest zasadne.

Strony zawarły umowę sprzedaży automatu prętowego wyprodukowanego w 2003r., a włączonego do produkcji w 2005r. (art. 535 kc). Pozwany zaoferował do odbioru rzecz inną, niż umówiony przedmiot sprzedaży. Tym samym powód miał wszelkie podstawy, by odbioru odmówić. Odmowa odbioru maszyny i żądanie zwrotu zapłaconej ceny wskazuje na fakt, że kupujący dokonał wyboru uprawnienia z tytułu rękojmi za ujawnione w dniu odbioru rzeczy wady. Już wówczas bowiem zdecydował on, że odstępuje od umowy i w sposób konkludentny złożył takie oświadczenie sprzedawcy. Wprawdzie pozwany uchylał się od bezpośredniego kontaktu z powodem, jednak ostatecznie oświadczenie powoda zostało mu przekazane przez osoby drugie. Zapoznał się z jego treścią, o czym świadczy wydana dyspozycja przetransportowania maszyny do S.. W okolicznościach tych nie można uznać, iż powód uchybił terminom dla podjęcia aktów staranności, o jakich mowa w art. 563 § 1 i 2 kc skutkującym utratą uprawnień z tytułu rękojmi (art. 568 § 1 kc). Dokonał on niezwłocznego zbadania jakości rzeczy sprzedanej i notyfikacji stwierdzonej wady, a pismo z dnia 18 stycznia 2011r. było jedynie ujęciem w formie pisemnej zdarzenia prawnego, mającego faktycznie miejsce daleko wcześniej. Dlatego podnoszony w sprawie przez pozwanego zarzut przedawnienia uznać należy za chybiony.

W następstwie odstąpienia umowa ulega zniweczeniu ze skutkiem wstecznym. Rodzi to dla każdej ze stron obowiązek zwrotu świadczenia otrzymanego wcześniej od drugiej strony (art. 560 § 2 kc i art. 494 kc).

Od tego wyroku pozwany złożył apelację zarzucając naruszenie:

- art. 65 § 2 kc poprzez uznanie, że zgodnym zamiarem stron umowy była sprzedaż urządzenia (...) wyprodukowanego w 2003r. albowiem pozostaje to w sprzeczności z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;
- art. 556 § 1 kc poprzez uznanie, że sprzedana maszyna posiadała wady uprawniające powoda do skorzystania z uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne;
- art. 60 i 61 kc poprzez uznanie, że powód odstąpił od umowy w dniu 11 marca 2009r. pomimo, iż z materiału dowodowego wynika, iż oświadczenie o odstąpieniu od umowy złożone zostało dopiero w wezwaniu do zapłaty z 18.01.2011r.;
- art. 563 § 1 i 2 kc poprzez uznanie, że odstąpienie od umowy zawartej między stronami nastąpiło we wskazanym w tym przepisie terminie;
- art. 233 § 1 kpc przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie ustaleń sprzecznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;
- art. 230 kpc poprzez uznanie za niezaprzeczone przez pozwanego okoliczności, iż powód po dostarczeniu maszyny sprawdził ją, a co za tym idzie miał podstawę do podnoszenia roszczeń z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy;

- art. 328 § 2 kpc poprzez brak zindywidualizowanej oceny poszczególnych dowodów, wskazanej w uzasadnieniu orzeczenia, przez co sąd nie wyjaśnił dostatecznie sprawy, a strony nie mogły w pełnym zakresie odnieść się do kwestii dotyczących konkretnych dowodów.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest niezasadna.

Zaskarżony wyrok odpowiada prawu i brak jest podstaw do jego zmiany bądź uchylenia.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego przy innej jednak ocenie prawnej.

Sąd Okręgowy nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów i prawidłowo ustalił, iż strony zawarły ustną umowę sprzedaży przedmiotem której była maszyna (...) z 2003r., wprowadzona do produkcji w 2005r.

Pozwany zarzuca, iż pozostaje to w sprzeczności z materiałem dowodowym zebrany w sprawie nie wskazuje jednak dowodów, które miałyby temu przeczyć. Okoliczność tę potwierdzają natomiast nie tylko zeznania pracowników powoda S. J. i P. K. oraz żony powoda J. G., ale również W. R., osoby obcej z którą powód miał kooperować przy produkcji armatury. Wszyscy ci świadkowie zeznali, iż byli obecni przy rozmowach powoda z pozwanym i przy uzgadnianiu warunków umowy. Również świadek T. T., do którego magazynu w S. maszyna została odwieziona zeznał, iż pozwany mówił, że kupił maszynę dla klienta, ale nie chce tej maszyny bo nie o taką mu chodziło. Maszyna miała być za stara.

W świetle tych zeznań, których prawdziwości pozwany w żaden sposób nie podważył, jego twierdzenie, iż jakiegokolwiek osoby trzecie nie były obecne przy uzgadnianiu warunków umowy oraz, że powód zamówił maszynę z 1991r., jest niewiarygodne. Przyjęcie, iż przedmiotem umowy była maszyna z 1991r. byłoby zresztą nielogiczne w sytuacji gdy do kooperacji z W. R. przy produkcji armatury powodowi była niezbędna maszyna nowsza, bardziej precyzyjna niż te z początku lat 90-tych, które już posiadał.

Twierdzenie pozwanego, iż powód musiał wiedzieć, iż produkcję (...) zakończono w 1999r. jest całkowicie dowolne.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie można jednak przyjąć, jak to uczynił Sąd Okręgowy, iż powód realizował uprawnienia z tytułu rękojmi za wady dostarczonej maszyny.

Zgodnie z art. 556 § 1 kc sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezupełnym (rękojmia za wady fizyczne).

W okolicznościach niniejszej sprawy żadna z powyższych przesłanek nie została spełniona.

Jest faktem niekwestionowanym, iż w dniu 11 marca 2009r. pozwany dostarczył powodowi maszynę (...) z 1991r., a nie z lat 2003-2005. W tej sytuacji nie doszło do jej odbioru przez powoda i zgodnie z dyspozycją pozwanego maszyna została przetransportowana do magazynu do S.. Dostarczona przez pozwanego maszyna nie była tą, która stanowiła przedmiot umowy, a zatem powód, jak stwierdza sam Sąd Okręgowy nie musiał jej odbierać, ale też nie musiał dochowywać żadnych aktów staranności i badać jej jakości, skoro pozwany nie wykonał umowy.

W świetle powyższego wszystkie zarzuty apelacji dotyczące realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy należy uznać za bezprzedmiotowe.

Na skutek nie wykonania umowy przez pozwanego powód poniósł szkodę w wysokości zapłaconej przez niego w formie zaliczek ceny, do naprawienia której pozwany obowiązany jest na podstawie art. 471 kc.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.